

SCHRIFTMEDITATIE

"De Heere heeft onzer aller ongerechtigheden
op Hem doen aanlopen".

Jes.53:6b.

Een rijsje, dat zoo woest een storm bewoog,
Een wortel uit een aarde dor en droog,
Had geen gedaante of schoonheid in ons oog.

Als wij Hem zagen,
Zoo was daar niets dat oogen kon behagen;
Hij was veracht,
De onwaardigste der menschen:

Wie durft zich Hem tot Zaligmaker wenschen?
Hij was veracht.

Wie kan het leven zien in de dood?

Wie ziet de opgang in de ondergang?

Wie heeft de prediking aangaande de lijdende
Knecht geloofd?

Vlees haakt naar grootheid, macht, rijkdom en
eer.

Vlees wil zich "ergens" aan optrekken.

Vlees wil zichzelf kronen met heerlijkheid en
luister.

Zie nu de lijdende Knecht des Heeren. Hij
heeft geen gedaante noch heerlijkheid. Niets
begeerlijks is in Hem te vinden. Hij houdt op
onder de mannen..de onwaardigste onder de
mensen. Hij is geen man meer. Een worm, en
geen man. Mannen lopen met opgeheven hoofd
over de aarde. Onder hun voeten ligt de grond.
Onder hun voeten, in de donkere grond, kruipt
de worm. Mannen oordelen hun Godsoordeel: Wij
hebben een Wet, en naar onze Wet moet Hij
sterven. Wat dunkt u? En de mannen zeiden:
Hij is des doods schuldig.

En de mannen sloegen Hem.

En de mannen bespuwden Hem.

En de mannen slaan een doek om Zijn hoofd.

En de mannen maken van Hem een tovenaer, zeg-
gende: Profeteer, Christus, wie is het die U
geslagen heeft?

En de worm antwoordt niet.

De vuile grond steekt Hem in de ogen. Ontoonbaar is Hij.

En de mannen van Zijn Raad zijn gevlucht.

En de man van Zijn Raad verraadt Hem.

En een andere man verloochent Hem.

Het is onmogelijk in Zijn nabijheid te ver-
toeven.

Wie zal Zijn smaad delen? En de worm zwijgt.

En de worm krimpt ineem als Hij boven en tus-
sen de voeten van de mannen nog een andere
voet waarneemt.

Het is de voet van de grote druiventreder.

Heden heeft de druiventreder het op die éne
druif gemunt.

De druif is vol van bloed. Onder de zware stap
van de grote druiventreder spat het bloed naar
alle zijden...Mijn God..Mijn God...Gij???

Wat zullen wij met Jezus doen?

Zullen we Hem tot onze kerkvorst maken? Nee,
dat zal moeilijk gaan, Hij ranselt alle kopers
en verkopers eruit. Zoiets kunnen we niet ge-
bruiken.

Zullen we Hem benoemen tot de grote vernietig-
er van de bestaande structuren?

Nee, dat gaat óók niet. Hij betaald de belas-
ting..stelt Zich onder de wetten...is gehoor-
zaam tot in de dood.

Zullen we Hem dan aanstellen als de leider van
de revolutie? Nee..Hij beveelt het zwaard in
de schede te steken. Die het zwaard trekken
zullen door het zwaard vergaan.

Zullen we Hem dan benoemen tot onze bankdirek-
teur? Ook dáár is Hij afkerig van. Bij Hem is
het geld niet veilig.

Wat moeten we dan met Jezus doen? Waar kunnen
we Hem voor gebruiken? Nergens voor? Weg met
Hem. Waar leeft Hij eigenlijk voor? Met Hem
ga je achteruit. Met Hem is er niets te be-
reiken. Wij willen toch iets bereiken? Wie
heeft de prediking aangaande de lijdende
Knecht geloofd?

Toch wordt deze prediking geloofd. De eeuwige
Vader heeft het beloofd: Om de arbeid van

Zijn ziel zal de Knecht zaad zien. Het welbehagen zal door Zijn hand gelukkig voortgaan. Daarom is het een openbaring voor de zondaar: Onze smarten heeft Hij gedragen. De straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem. Het zijn onze ongerechtigheden die op Hem aanlopen. O, nu wordt het de belijdenis van verloren zondaren: Om mijn zonde, om mijn overtredingen hangt Hij daar.

Ik heb de vuistslagen verdiend. Ik ben waard dat God mij eeuwig bespuwd. Ik heb Zijn gramschap verdiend.

O Man van Smart, dat ieder voor U kniel.
Gij droeg aldus de krankheid onzer ziel:
't Was onze smart, die op Uw schedel viel;
    Ons overtreden

Heeft U verwond; om de ongerechtigheden,
    Door ons begaan,
Zijt ge in dit leed gekomen;
De straf, die ons den vrede toe doet stromen,
    Die naamt Gij aan.

Dit breekt het hardste hart. Dat heilig recht van God wordt verheerlijkt in Hem.
Nee, niet mijn toevallen van het recht.
Niet mijn schuldbelijdenis. O nee, ga weg satan..
gij wilt mij in de eigengerechtigheid verstricken.

Wáár zal het blijven: Niets uit ons en 't al uit Hem. Hij heeft het gedaan. Met mij is het afgelopen. Ik val er buiten en kom niet meer in aanmerking. De verlossing van onze ziele is te kostbaar.

HIJ heeft mijn dood en verdoemenis op Zich genomen. Mijn smarten, waar ik eeuwig onder moest lijden, heeft Hij geleden. Mijn straf heeft Hij gedragen. Hij is tot niets geworden, om mij, hovaardige zondaar, zalig te maken. Ik stond met de rug naar Hem toe. Eeuwige liefde sluit de armen om mij heen. Een stem vraagt: Wie ben ik?? Onder de druk van eeuwige armen stamel ik: Gij zijt de Christus...Gij zijt Jezus..Zaligmaker..Gij zijt mijn Liefste,

mijn Heere en Zaligmaker.

Lieve Zaligmaker, wilt U mij hebben? Wilt U zulk een dode hond aan Uw tafel dulden??

En Hij zegt: Ik was een worm, en geen man.

Met de honden was Ik buiten de deur, buiten de stad. Ik ben nu gekomen om het u te verkondigen. Maar...lieve Jezus...ik zie er zo uit...

Ik ben niet waardig...het wordt steeds erger met mij. Maar Hij zegt: Ik heb voor u Gebeden.. Ik heb voor u geleden...Ik heb voor u geleefd. Ik ben voor u verdoemt..gestorven en begraven en opgestaan uit de doden.

Lieve Heere Jezus...Mag zo'n ellendeling bij U thuishkomen? Hij zegt: Uw smarten heb Ik gedragen. Mag ik nu direct met U mee, lieve Jezus? Toe, als ik langer blijf, doe ik u nog meer verdriet met al mijn zonden. Toe, lieve Jezus, neem me nu mee. En mag de hele familie ook mee? En de arme gemeente? Mag ze ook bij U wonen? En Hij zegt: Jullie moeten de raad van God uitdienen. Maar...Heere Jezus...soms ben ik radeloos. Als ik hier nog langer ben word ik steeds harder en zwarter. Nu ben ik al vaak bedroefd omdat ik geen droefenis vind..

Nu ben ik al vaak ongelukkig vanwege mijn hardigheid en ongevoeligheid. Maar Hij zegt: Ik heb uw straf gedragen. Heb goede moed.

Bijna ben Ik klaar om u te komen halen.

Mijn bloed reinigt van alle zonden..Denk aan het wachtwoord: Genade alléén. Als je sterft, hoef je niets te doen. Als je de poort nadert, zucht dan één keer: Genade...Jezus...lieve Vader...Geest der Genade. Daar gaan de poorten open. Dan zullen we het nóg zeggen: De Heere heeft onzer aller ongerechtigheden op Hem doen aanlopen.

Waarlijk, Hij is om mijn overtredingen verwond, en door Zijn striemen is mij genezing geworden. Dan is de vreemdelingschap vergeten. Dan roepen we: De Heere zij geprezen. Dan werpen we de kronen aan Zijn voeten. Dan geven we elkander de hand, en staan in een ontzaglijke kring om Hem heen. De bazuinen schallen..Trompetten vangen aan..Harp en cymbel voor eeuwig

uit de wilgen. Alle monden openen zich van harte... Hallelujah..lof zij het Lam. Het is als een gedruis van vele wateren. Hemel en aarde dreunen van dit gedruis. En Die op de troon zit zegt: Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde. En het Lam zegt: Ik heb uw smarten gedragen tot in de dood...en Ik ben weder levend geworden.

Ik zal u leiden aan springaders van levende wateren.

En de Heilige Geest getuigt: Ik heb het u geleerd en verkondigd. Ik woonde bij u en zal eeuwig bij u wonen.. En ik??? en U???? Wat zullen wij zeggen?

Misschien zeggen we: Dat had ik nooit gedacht. Wie had dat ooit gedacht? Ik? Ik ben binnen.. eeuwig.. Kijk..daar staan m'n ouders...m'n vader... m'n moeder...m'n man..m'n zoon... m'n dochter...Weer schallen de bazuinen en de verlostte kerk zingt verder: Hallelujah.

U die gelooft is Hij dierbaar. Lieve vrienden,.. hebben wij Hem leren kennen als onze enige hoop en troost in leven en in sterven?

Lieve kinderen van de katechisatie..wij zijn maar een klein poosje op de aarde. Hebben jullie de stem van de Heere Jezus al gehoord? Hij heeft een hart voor kinderen. Onze smarten heeft Hij gedragen. Onze straf heeft Hij gedragen. Heere Jezus, Gij zijt onze hoop....Kom haastig.

't Verlostte volk verheft tot U zijn hart,

Rechtvaardige, die zonde voor hen werd

Het zegent met Uw wonden, smaad en smart.

Gij hebt geleden

Voor snoden; Gij voor vijanden gebeden,

Gij hebt gesmacht,

Moest Gods nabijheid derven,

Hun ziel ten troost, in leven en in sterven

HET IS VOLBRACHT.

Hartelijk gegroet, lieve lezers. Hij is getrouw. Hij zal het ook doen. Laat los, en gij zult losgelaten worden. Het is volbracht. Voor eeuwig volbracht.